

A hálaadás hónapja

Gyülekezetünkben a hálaadás hónapja október. Talán arra vezethet vissza ez az id szak, mint hálaadás id szaka, volt id , amikor ebben az id ben voltak a betakarítások, az szi eltevések, a téli id szakra való felkészülés... Természetesen ez azzal is járt, hogy az eddigi terméseket, a munka gyümölcseit számba vették, értékelték, és Isten felé kifejezték hálájukat. Ezt tették azért, mert saját b rükön tapasztalták a Biblia igazságát:

„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az épít k. Ha az ÚR nem rzi a várost, hiába vigyáznak rá az rök. Hiába keltek korán, és feküdtök kés n: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.” Zsoltár 127:1-2.

Ma, amikor az átlagember messze került ett l a valóságtól, amikor már az sz nem a betakarítást, hanem az iskolakezdést, a nyártól való búcsúzást, az egyetemi bulik id szakát jelentik, nem gondol erre. Ma, amikor nincs szezonális ételmiszer, mert mindig mindent lehet kapni, amikor nem fogy a kamrából a megtermelt érték, mert nem a kamrába jár az ember élelemért, hanem valamelyik nagy áruházba, akkor nincs meg az ember életében ez a ritmus, ez az id szak, ennek az id szaknak az értéke, jelent sége, érdemes egy kicsit megállni és elgondolkodni ezen. Számba venni, az év eddig megélt, átélt eseményeit, saját részemet, felel sségemet, és Isten segítségét, amit gyakran csak véletlennek, szerencsének min sítünk. Okozzon ez életünkben egy kis hálaadást Teremt nk, gondvisel nk felé! Találni okot a hála, egy szemlélet, világlátás, ha tetszik: Istenlátás! Ez meghatározhatja a jöv nket, terveinket, és keresni fogjuk Isten jó szándékát, jó tervét az életünkre nézve, mely mindenképpen kiteljesedetté teszi életünket! Ezért fontoljuk meg Jakab apostol tanácsát:

„Tehát akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztend t, kereskedünk és nyereséget szerzünk; azt sem tudjátok, mit hoz a holnap! Mert a ti életetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán elt nik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.” Jak 4:13-15.

Ez a fajta gondolkodás, megszüli a hálát az ember életében, és másfajta berendezkedésre sarkallja, mely helyes kapcsolatot alakít ki, ember és Isten, ember és világ között...

És végül egy furcsa ok a hála: Elhunyt szeretteink!? Talán ez nem a szokványos hála ok, mert leginkább a fájdalom a keser ség jut eszünkbe a halál kapcsán, – a halottak napjához közeledve – csak kevésbé a hála azon szeretteinkért, akik részei voltak életünknek. Gondoljuk csak meg, mennyit gazdagította életünket, mennyi örömet okozott élete, jelenléte, mennyire fontos volt a számunkra! Ez a nagyon sok ajándék, mely rajtuk keresztül lett a mienk, nem ok a hála?

Had álljanak itt bátorításul Pál apostol szavai:

„Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak fel l, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is el hozza Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr igéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljöveteleig, nem fogjuk megel zni az elhunytakat. Mert amint felhangzik a riadó hangja, a f angyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyb l, és el ször feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felh kőn az Úr fogadására a leveg be, és így mindenkor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel.” 1Thessz 4:13-18.

És ez a gondolkodás talán segít a hiányuk okozta sebek gyógyulásában is – adja Isten, hogy úgy legyen!